

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Duchovní růst (2) • Editorial – květen světem (3) • Noc kostelů 2014 (4) • Červen 1989 – Zurzach (6) • Zápis ze schůze staršovstva dne 15. 5. 2014 (7) • Jakým směrem půjde ČCE v době samofinancování? (8) • Kam na výlet (11) • Recepty (12)

● *Ilustrace: Ivan Steiger* ●

Červen 2014

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. **Gal 5,22-23**

Duchovní růst

Jak se chovat než přijde království Boží?

S dětmi jsme probírali setkání Zachea s Ježíšem (Lk 19, 1-10). Opět jeden z provokativních Ježíšových veřejných činů. Ježíš se nechává pozvat „archifříškem“ celníkem – něco na způsob „kmotra“ – toho, který si rád nechá něco, co patří státní kase. Zacheus byl ale sám. Jeho velké jmění ho vlastně izolovalo od ostatních a pověst celníků, i kdyby se snažil sebeví, mu nepomohla. Však také lidé volali: „*On – Ježíš – je hostem u hříšného člověka!*“ Jaké faux pas. Zná ho dokonce jménem: „*Zachee, slez dolů!*“ S kým se kamarádí a ještě k tomu v Jerichu, ve městě, které bylo Jozuem dobyt, aby lid Boží v zaslíbené zemi ukázal, jak bude umět nakládat se svěřenými Božími dary? A jak s nimi zachází Ježíš? Jak boří hradby Jericha on? Dělá to, co říká: „*Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.*“

Ježíš ale tímto oživením a přijetím osamocené existence do zástupů synů Abrahama své hledání v Jerichu nezakončil. Těm, co i přes jeho pobuřující čin zůstali, vypráví hodně zvláštní podobenství o hřivnách. Podobenství, známé spíše v podání evangelisty Matouše. Lukáš ho ovšem vypráví jinak (Lk 19, 11-27).

Jeruzalém je blízko a lidé čekají, že Boží království přijde brzy. Víme, že brzy a tak, jak jej čekali, nepřišlo. Ježíš je chce podobenstvím upozornit.

1. Vzdálí se a bude to vypadat všelijak. Doba, než se vrátí, bude vyžadovat **pevnou víru**.
2. Jeho odchod není konec nebo udržovací stav, ale **nová služba**. V podobenství král rozdává hřivny po jedné každému z deseti služebníků. V originále můžeme číst, že jim rozdává daleko méně než v Matoušově verzi. Zatímco u Matouše čteme o cifrách v řádech milionů, u Lukáše spíše v řádech tisíců.

3. Srovnává se vznešeným člověkem, který **usiluje o království**, což upozorňovalo na zcela konkrétní situaci. Podobně totiž odcházeli aspiranti na panovnický trůn do Říma. Například Herodes Archelaos a další. Ježíš tak říká: dejte si pozor, komu věříte. Nejdou politicky škemrat do Říma, jdu do Jeruzaléma, jdu ke svému Otci, to je docela jiný Pán.

V naší souvislosti mě zajímá aspekt druhý. Všichni dostali stejně. Něco víme o třech. První dva peníze rozmnoží. Podaří se jim to, co si přeje každý. Jdou do rizika a vyplatí se jim to. Třetí se rizika bojí a raději ten svůj kus stříbra zabalí do plátna a ve strachu čeká. Podobenství nás upozorňuje na to, že když ukryjeme to, co dostaneme, do bezpečí, nejen že nic nezískáme, ale zároveň nechápeme to, co po nás Ježíš chce. Ano, jistě prozíravost a bdělost je na místě, zvláště když jde o něco důležitého, ještě důležitější se ale zdá odvaha zkusit udělat něco víc. Ať už to podobenství čteme duchovně – **hřivny jako darovaný život; hřivny jako slovo Boží**; anebo tak, jak to tam stojí: **hřivny jako peníze**, které se nemají stát něčím, co máme úzkostlivě hýčkat, cítit a schovávat, ale vidět jejich význam, takový jaký mají – prostředky, které jsou dobré, ale nic víc než kulaté, případně šustivé platidlo, které má svou váhu v oběhu. Kdyby jen ten třetí svoji hřivnu svěřil bankéřům, něco by se s nimi dělo. On je prostě nechal ležet ladem.

Nic z toho, co претенdent na mesiášství v podobenství rozdal, neuspíšilo jeho příchod, ale ukázalo, čím se v tomto mezičase jeho služebníci nechali lapit, jestli strachem nebo odvahou jít v nové službě. Zacheus se nebál a rozdal polovinu svého jmění chudým. Získal opět místo mezi lidmi. První dva uředníci se nebáli, riskovali a získali novou perspektivu.

Ježíš podobnostvím neříká, že když budeme věřit, všechno nám vyjde a budeme bohatí, ale říká, že když neuvěříme a necháme si to, co máme, pro sebe, ztratíme mnohem víc. A nakonec i přes dary duchovní či hmotné skončíme jako osamocený Zacheus.

Ježíš prostě boří hradby Jericha po svém. Chce, aby *ovoce-hřivny Ducha: láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost i sebeovládání* se rozmáhaly s odvahou a ve společenství lidí.

Matěj Opočenský

Editorial – květen světem

Největší událostí v měsíci byla **NOC KOSTELŮ**. Naše netradiční sborové prostory zaujaly dokonce i media. Nutno dodat, že to bylo hlavně dílem Michaela Otrísala, který natočil jako upoutávku skvělé video, které se ujalo a vzbudilo ohlas. Takže ještě před vypuknutím Noci kostelů jste v ČR plus v pořadu *O Noci kostelů, významu sakrálních míst a zajímavých místech, kde lze najít sbory*, mohli zaslechnout zmínku i o našem „undergroundovém“ sboru. To ale není vše. Několik záběrů z našeho sboru naleznete i v dílu *Křesťanského magazínu* a v *týdeníku Naše rodina* o nás vyšel článek. Naleznete jej na str. 4, kde si také můžete přečíst o Noci kostelů od Kristiny Ambrožové. Odhlédnuto od mediálního zájmu si myslím, že se akce povedla zejména po stránce obsahové. Bylo milo i útulno a přes poměrný cvrkot a venkovní déšť vše klaplo. Účinkující byli skvělí a návštěvníci vypadali spokojeně. Opravdu moc děkuji všem, kteří se akce účastnili jakoukoliv pomocí.

V květnu se ve vršovické ekumeně udála ještě jiná akce. Ve středu 21. 5. bylo otevřeno po 49 letech od nuceného uzavření v roce 1965 a po pětileté generální rekonstrukci **VRŠOVICKÉ DIVADLO MANA** (u husitů). Sláva to byla veliká a slavnostní otevření vyzářovalo naději, že divadlo najde využití i své diváky. Všem vám doporučuji návštěvu divadla. Stojí to za to. Rekonstrukce se povedla a divadelní premiéra slibuje originální a zajímavý program.

25. 5. po bohoslužbách se ve sboru konala **NEČEKANÁ DEBATA** o našich prostorách – přesněji o stavu „nezajištěnosti“ způsobeném nájemním vztahem k MČ P-10. Cílem bylo zjistit, jak na nás tato situace působí. Chtěl bych se tímto omluvit všem, kteří o této debatě s předstihem nevěděli a chtěli se zúčastnit. Celá akce vznikla narychlo (15. 5.) z popudu Daniely Fojtů, která v rámci svého studia měla v křesťanském prostředí vést debatu na nějaké krizové téma. Na květnovém staršovstvu jsme tuto žádost podrobně probírali a dospěli k názoru, že otevřít toto téma bude přínosné. Zároveň si Daniela přála, aby se diskuse zúčastnilo maximálně 20 lidí, proto jsme debatu ohlašovali jen dvakrát v ohláškách. Vlastní debata ukázala, že účastníci necítí tuto „nezajištěnost“ jako neřešitelný a svazující problém a že „otrkání“ léty ještě větší nezajištěnosti hledí vstříc budoucnosti v naději, že se otevrou nové možnosti. Byla to diskuse povzbuzivá a přínosná. Daniela nám poskytnete i zápis z diskuse. Tolik tedy má omluva. Doufám, že mé vysvětlení a stručná zpráva jsou uspokojivé.

Milí čtenáři, v tomto čísle Katakomb naleznete: vzpomínku na výlet z doby před 25 lety, zápis ze staršovstva, zprávu ze synodu ČCE, tip na výlet a dva recepty. Také program a pozvánky na blížící se události ve sboru.

Přeji Vám inspirativní čtení vašeho Sborového dopisu, krásné letní odpočinkové dny a samozřejmě vám i sobě přeji radost a naději ze sdílení Božího slova ve Vršovcích, či kdekoliv jinde budete.

Matěj Opočenský

Noc kostelů 2014

Dobře utajený sbor

Vyjdeme po pěšině nahoru a zjišťujeme, že silnice protíná jakýsi zalesněný dvůr. Všechno se tu zelená a je přerostlé, ani bychom nevěřili, že jsme v Praze. Pokračujeme zarostlým parčíkem a máme úspěch: nenápadný rohový vstup ohlašuje přítomnost vršovického sboru Českobratrské

církve evangelické. Po schodech se spouštíme do útrob zachovalého paneláku a hned nás vítají předškolní děti: „Divadlo už skončilóó!“ To víme, podle programu mělo do šesti večer hrát Divadlo Marky Míkové. A když sejdemle dolů, nestačíme se divit, jak je tu útulno a živo. Kdo by to zvenku čekal? Z mladého sympatického muže se vyloupne kazatel sboru Matěj Opočenský. Ale čas nemá – je v jednom kole. O něco volnější je na chvíli kurátor sboru Tomáš Vokatý. Sympatický šestatřicetiletý muž připravoval organizační stránku Noci kostelů v jejich sboru. O akci se vyjadřuje s uspokojením: „Je tady zhruba polovina členů našeho sboru, ale přišli i lidé zvenčí – ti tvoří druhou polovinu návštěvníků. Domnívám se, že většinu z nich zlákal program. Přece jen jsme dost stranou,“ vysvětluje nám Tomáš Vokatý.

„To je totiž důvod, proč jsme si vás vybrali!“ říkáme i my. Muž evidentně pookřál a rozpovídal se: „Tady v Praze je takových sborů k vidění celkem dost, ale v zahraničí jsem se s tím nikde nesetkal. Pravda je, že jsem takto ukrytou modlitebnu cíleně nehledal.“ S průběhem zatím načatého večera je spokojen. „Je to pro nás sice trochu stres, ale výsledek je výborný a jsme rádi, že se na projektu Noci kostelů můžeme podílet,“ říká Vokatý... „Jsme tady hodně ukrytí, má to své kouzlo i úskalí. Když se nás někdo snaží najít, musí jít opravdu cíleně,“ dodává na závěr.

Český týdeník Naše rodina
<http://goo.gl/829J9U>

Noc kostelů ve Vršovcích

Noci v květnu bývají celkem chladné, naopak horečky sobotní noci bývají dosti zrádné. To při páteční Noci kostelů byla teplota, myslím, tak akorát a nebyť podvečerního deště, vyšlo by všechno opravdu zcela na výbornou. No, ale nakonec to, že pohádka pro děti nebyla odehrána ve vnitrobloku, nýbrž v samotných útrobách našich katakomb, zase tak moc nevadilo – ti, kdo pohádku Marky Míkové viděli, vůbec nelitovali a v mnohých scénách prý jakoby dokonce uzřeli obraz sama sebe (tvrdili sebekriticky někteří rodičové). A to, příznejme si, na nás platí vždycky nejvíce, to nás hned chytne dílo u srdce. Mě by také jistě ony překrásné rodičovské výroky v té pohádce obsažené chytly za srdce, kdybych tou dobou ještě nesklepávala z bot bahno ze školky v přírodě, ze které jsem se ten den odpoledne vrátila s našimi kluky.

Když jsem tedy setřepala ono bahno a z ramenou oba dva své syny (věšíc je

na záda pro změnu tatínkovi), dorazila jsem do kostela tak akorát na Havlovu Vernisáž, čímžto se tedy ospravedlňuji, že ani k biblickému čtení s obrazy pana Urbánka, jakož i k vystoupení flétnového kvarteta se bohužel nemohu vyjadřovat. Nicméně ve Vernisáži Ifka a Richard Šípkovi (členové našeho sboru) tradičně zcela excelovali, člověku se chtělo smát a zároveň brečet pokaždé, když ve hře zaznělo: „My to s tebou, Bedřichu, myslíme dobře. Jsi náš nejlepší přítel! Máme tě moc rádi! A ani nevíš, jak bychom ti přáli, aby se ti to všechno konečně nějak rozmotalo!“ To byla tedy drsná sonda do možných forem přátelství, potažmo partnerství. To jsem zas já přemýšlela, jak bych v tomto směru měla zpytovat svědomí.

No a pak přišel na řadu Jarda Svoboda se svojí finisází výstavy obrazů s názvem Stará láska rezáví, díky které jsme se mohli dozvědět, co že nám to vlastně ve sboru celou tu dobu viselo a už skoro zase nevisí. Tedy dozvědět se to mohl hlavně ten, kdo se ptal. A kdo se neptal, mohl se nechat obohatit alespoň Jardovou hudební produkcí a na závěr si s ním z plna hrdla zapět: Drž mě pevně, drž mě pevně. Jako stromy kořeny se drží země! Drž mě pevně, drž mě pevně. Jako stromy kořeny se drží země!

A nakonec nás čekala opravdová lahůdka v podání Josefa Šlerky – přednáška na téma Nová média a stará náboženství, aneb když iPhone potkává Bibli. To jsem tedy byla opravdu uchvácená. Nejen tím, co všechno už se v tomto směru odehrálo, a na co si tedy už budeme muset prostě asi jenom zvyknout, ale i tím, jaké další souvislosti k tomu Josef připojil. A tak mu člověk musel dát za pravdu, že v něčem jsou ta „nová média“ pro nás stále fascinující a leckdy až pobuřující, nicméně, že

se vlastně neděje nic, co bychom z historie už neznali (zaznělo přirovnání k Martinu Luterovi a jeho pověšení 95 tezí na vrata kostela ve spojení s vynalezením knihtisku, díky kterému se o onom činu mohlo mnohem rychleji než dříve dozvědět mnohem více lidí). Člověku by se ale beztak chtělo věřit, že se nikdy nezapojí do něčeho takového jako je síť, kde lidé zveřejňují své prosby o modlitby a druzí se k nim připojují stiskem tlačítka „pray“ (vyjadřující tak úmysl se za danou věc modlit).

Vzhledem k tomu, kolik jsem však sama v posledních letech rozdala na facebooku „lajků“, nezbyvá než uznat, že doba je prostě taková, pokrok nezastavíš a možná je to tak prostě v něčem i dobře.

Takové myšlenky mi běžely hlavou, když jsem sama běžela, abych se pokusila chytit vlak z hlaváku do Řevnic ve 22.20. Boj to byl předem prohraný a tak jsem aspoň učinila ještě poslední objev onoho večera, totiž že na hlavním nádraží se dá klidně udělat nákup pro celou rodinu až do jedenácti večer. S hlavou plnou myšlenek a igelitkou plnou jídla jsem se tedy spokojená vrátila do města, kde obchody zavírají v pět a o půlnoci nepotkáte na ulici skoro ani živáčka.

Kristina Ambrožová

Červen 1989 – Zurzach

Letos v červnu si připomínáme pětadvacáté výročí zájezdu členů našeho sboru do Zurzachu ve Švýcarsku. Jak vzniklo naše spojení s tamním reformovaným sborem? Koncem osmdesátých let bylo našemu kazateli bratru Michaelu Otrřísalovi státem povoleno zúčastnit se několikaměsíčního studijního pobytu v Ekumenickém institutu Světové rady církví v Bossey ve Švýcarsku. A právě tam navázal přátelství s farářem zurzašského

sboru. Výsledkem byl nejprve zájezd skupiny Švýcarů do Prahy, do našeho sboru, a pak následovalo pozvání našich členů tam. Za železnou oponu. Nastávalo už sice určité uvolnění, bylo to celé snadnější než o pár let dříve, ale vládla ještě pořád totalita, a tak to mimo jiné znamenalo opatřování víz a od hostitelů složení určitého obnosu na každého člena zájezdu do československé banky. Bylo nás přes dvacet a odjeli jsme pěti nebo šesti auty. Pro jistotu ne pohromadě...

Některé přesné údaje už jsou, žel, zapomenuty. Ale víme, že v sobotu 24. června se postupně sjíždíme v západoněmeckém Langenbrucku. První zastávka patří Ekumenickému středisku v Ottmaringu. Večer pak projíždíme německo-švýcarskou celnicí do Zurzachu, příhraničního městečka na Rýnu. U církevních budov si nás přebírají rodiny, ve kterých budeme ubytováni. V neděli ráno nás budí zvony... Zúčastníme se bohoslužeb v kostele, následuje pohoštění na církevním pozemku u sborové budovy zvané Archa a další program.

V pondělí odjíždíme autokarem, jehož majitelka je členkou sboru, do Bernu, dále do Bossey u Ženevy, kde přenocujeme. Další den je zastávka u zámku Chillon u Ženevského jezera, přes alpský průsmyk Pillon jedeme do Interlaken, do Lucernu a zpět do Zurzachu. Ve středu po dopoledním koupání v místních lázních jedeme, opět autokarem, do Basileje, kde se scházíme na návštěvě v zahradě starobylého domu u našeho milého profesora J. M. Lochmana, tehdy rektora basilejské univerzity.

Další den každý hostitel organizuje samostatný výlet. My například putujeme po stopách Bohuslava Martinů na Schönenberg u Basileje, kde trávil poslední léta života, a pak k impozantním vodopádům na Rýnu.

V pátek odpoledne jedeme všichni do Curychu a po prohlídce města k Rýnu, kde přeseďáme na pramice. Zastavujeme později u německého břehu, kde naši hostitelé připravili piknik...

Náš pobyt v Zurzachu končí v sobotu 1. července. Jedeme společně s našimi hostiteli do Kostnice na břehu Bodamského jezera, kde se definitivně loučíme. Čeká nás cesta trajektem do Meersburgu a přes Mnichov domů.

Nelze v této vzpomínce vše popsat. Není možné věnovat se pocitům z první cesty na Západ, všem setkáním ve spřáteleném sboru, ani prohlídkám pamětihodností a zážitkům z přírody... Bylo to rozhodně jedinečné a nezapomenutelné.

Po další návštěvě Švýcarů u nás odjela do Zurzachu roku 1997 ještě jednou delegace sboru. Byla již menší, směřovala tam na Den Prahy. O něm se lze víc dočíst v Katakombách ze září 1997.

A tak zůstávají už jen vzpomínky, fotografie, několik pamětníků. Kontakty se ale úplně nevytratily – zurzašský sbor na nás pamatuje každý rok finančním dárkem, za což jsme mu po léta vděční. Nemohla by nová generace obnovit nějaké osobní vztahy mezi oběma sbory...?

Jiřina a Emil Veberovi

Zápis ze schůze staršovstva dne 15. 5. 2014

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Za první čtyři měsíce roku 2014 byly vybrány tyto částky: saláry – 85 120 Kč, sbírky – 21 779 Kč, dary členů – 5 000 Kč, ostatní – 5 000 Kč (od ukrajinských adventistů), zahraniční (z Zurzachu) – 4660 Kč
- Je třeba poslat poděkování do Zurzachu.
- Máme 70 000 Kč ztrátu, ale v tom už jsou započítány repartice a personální fond.

DALŠÍ SPOLUPRÁCE S CASD

Návštěva ukrajinských adventistů na bohoslužbách – zkušenosti jsou velmi dobré. Dohodli jsme se prodloužit jim dobu užívání prostor do konce září. Schváleno 9-0-0. Dále jsme se rozhodovali, jestli jim svěříme klíče a jaké, abychom se na ně nemuseli vázat. Závěr: předáme adventistům čtyři klíče (od dveří na dvůr, od spojovacích dveří do domu, dva od sborových prostor), schváleno 9-0-0. V této souvislosti jsme rovněž pověřili Matěje Opočenského najít nějaký prostor pro kalichy v kanceláři.

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- Biblické soustředění – proběhlo 5. 4., zúčastnilo se 9 lidí, model je určitě dobrý a měl by být zachován, další biblické soustředění bude v říjnu, asi spíš v první polovině.
- Ekumenická bohoslužba – proběhla v našem sboru 10. 4.: vydařilo se, byla tu spousta lidí, pouze evangelíci byli v menšině. Michael Otrřisal: nebyla to ekumena „za čárku“, ekumenické shromáždění má potenciál, který funguje.
- Velikonoční bohoslužby – na všech shromážděních se nás sešlo hodně.

AKCE S POVINNOU ÚČASTÍ FARÁŘE

- Synod – 31. 5., povinné „představení se“ nového faráře synodálům. Protože by nemělo smysl tam jet kvůli 10 minutám a protože bude synod projednávat důležitá témata,

Matěj Opočenský zůstane i v neděli. Dokážeme sehnat kazatele? Dohodli jsme se alespoň, že 1.6. nebudou dětské bohoslužby, budou přesunuty na 15. 6.

- Farářský kurz – 15. – 19. 6. v Herlíkovicích

DALŠÍ VAŘENÍ POLEVKY

- Vybrali jsme si termín 10. 6. (úterý – vaření) a 11. 6. (středa – vydávání; od 18 hodin, u Hlavního nádraží).

PROVOZ SBORU.

- Informace o majitelích pozemků ve vnitrobloku: vnitroblok je rozdělen na úzké proužky, které patří restituentům bydlícím od Prahy až po Německo (kromě vnějších proužků, které patří magistrátu). Tím se komplikují všechny naše záměry na zvelebení vnitrobloku.
- změna dodavatelů energií – dopis od Synodní rady o výsledcích ukončeného výběrového řízení na dodavatele energií. Porovnání nabídek Synodní rady s cenami a tarifem, který máme v současnosti. Plyn: 755 Kč/MWh – nabídka Synodní rady vs. 910 Kč/MWh – současnost (obojí bez DPH). Elektrina (NN BUSINESS 2014): 1020 Kč/MWh – nabídka Synodní rady vs. 1687 Kč/MWh – současnost (obojí bez DPH). Budeme-li chtít, je možné změnit dodavatele s 3měsíční výpovědní smlouvou. Návrh: přejít u modlitebny i bytu na dodavatele energií podle návrhu Ústřední církevní kanceláře. Schváleno: 10-0-0.
- „technický referent“ – byl osloven br. Cuc

Zapsal: Tomáš Hrubý

Jakým směrem půjde ČCE v době samofinancování?

Na tuhle a mnoho dalších otázek se pokoušel najít odpovědi ve dnech od 29. 5. do 1. 6. synod ČCE, který poprvé za celou dobu existence církve (1918) zasedal mimo Prahu. Několik praktických informací o synodu. Synod je nejvyšší shromáždění církve. Funguje jako nejvyšší zákonodárné a řídicí shromáždění (parlament) Českobratrské církve evangelické, složené z volených poslanců z jednotlivých seniorátů. Rozhoduje o věcech povšechného sboru. Je volený na čtyřleté funkční období. V době mezi zasedáními synodu pracuje jeho předsednictvo a komise. Synod volí na šestileté období šestičlennou synodní radu, a to z farářů v činné službě synodní-

ho seniora, jeho prvního náměstka, druhého náměstka a tři náhradníky. Ze starších volí synodního kurátora, jeho prvního náměstka, druhého náměstka a tři náhradníky.

Letošní shromáždění bylo již **4. zasedání 33. synodu**. To znamená, že příští rok budou na synodu poslanci nově zvolení a začne synod 34. a jeho 1 zasedání. Tento nový synod navíc bude také volit novou synodní radu. Již teď je jisté, že ČCE bude mít od konce roku 2015 (kdy končí mandát té současné SR) nového synodního seniora/seniorku i synodního kurátora/kurátorku. Oba dva současní již kandidovat znova nemohou. Je to výzva pro sbory, aby ve svých řadách na-

lezly vhodné kandidáty, jak na shromáždění synodu, tak do synodní rady. Ostatně i my ve Vršovcích budeme tento podzim volit členy staršovstva, kteří mohou být kandidáty na tato odpovědná a důležitá církevní místa.

Vraťme se ale k letošnímu zasedání synodu. Agenda byla letos bohatá a velice zajímavá. Zmíním se jen o některých tématech: samofinancování, vztah církve ke své Diakonii a pomoc Ústeckému seniorátu. Celkově se ale probíralo něco přes 150 návrhů, které vzešly ze sborů, konventů, synodní rady, či přímo z pléna synodu. Více naleznete na www.synodce.cz

K mé zprávě je nutné dodat, že to co píší, jsou zatím neoficiální poznámky, oficiální výstupy budou k dispozici až po zpracování a verifikaci – tedy až za několik týdnů. Co tedy můžeme tušit, že přijde za výstupy?

Samofinancování – hledání správného modelu

Důležitý bod o samofinancování, který byl na programu v sobotu dopoledne, vzbudil očekávanou bohatou a poctivou teologickou i ekonomickou diskusi. Byly představeny výsledky z celocírkevní debaty, která se vedla na základě manuálu, který i náš sbor zpracovával. Připomínám, že jsme se rozhodli pro variantu D, která rozdělovala finanční kompenzaci od státu na dvě poloviny, z nichž jedna měla jít na provoz církve a druhá na nejrůznější rozvojové a diakonické projekty. Pro tuto variantu D hlasovalo ještě dalších 73 (37,81 %) sborů ČCE. Pro variantu C, která na projekty vyhradovala 10 % z celé částky, hlasovalo 65 sborů (32,34 %). Pro variantu B, která naopak všechno chtěla dát na projekty, hlasovalo 15 sborů (7,46 %). Jazyčkem na vahách se stal model E, který projektům přisuzuje 5 %. Ten podpořilo 42 sborů (22,39%) a svoji podstatou ještě konzerva-

tivněji dubloval model C. Strategická komise, která tyto modely navrhovala, modely C a E pro jejich podobnost sečetla a získala relevantní výsledek.

Takto tento krok obhajuje dokument strategické komise, který byl předložen synodu před hlasováním: „*Považujeme-li modely C a E za modely, které většinu restitučních náhrad vkládají do mzdového systému, vyslovila se pro ně v součtu většina sborů, tedy přibližně 55 % sborů. Rozdílné názory panují v rámci tohoto pohledu na otázku, zda mají být použity pouze výnosy akumulovaných prostředků (E), nebo prostředky podle předem dohodnutého scénáře bez ohledu na výnos uložených prostředků (C).*“

Na základě ještě dalších hodnocení výzkumu pak komise předložila několik konkrétních návrhů. Ten, který upravuje podíl peněz na provoz a na projekty, zní takto:

Synod ukládá synodní radě, aby do 1. zasedání 34. synodu připravila návrh dalšího vývoje odvodu do personálního fondu a jeho čerpání s tím, aby 15 – 25 % restitučních náhrad bylo použito na diakonické a rozvojové projekty. Zbývá část restitučních náhrad bude příjmem personálního fondu.

Tento návrh nebyl ale nakonec jediným, který byl navržen. Komise synodu navrhly další dva tarify 25 – 50 % a 15 – 30 % a z pléna pak 5 – 15 % či dokonce, že by všechny peníze šly na provoz církve (model A).

Diskuse se nakonec hodně protahovala a do poslední chvíle nebylo jasné, jaký tarif bude zvolen. Z diskuse bylo ale jasně cítit, že většina hlasujících je přesvědčena, že strategická komise nastavila celkové uvažování o řešení situace samofinancování dobře –

nemyslím tím jen modely B-E a tarify, ale hlavně to, že myšlenka, aby každý sbor platil svého faráře, je správná. Varianta, která by více zohledňovala církevní uspořádání *presbyteriálně synodní*, kdy *celá církev nese zodpovědnost za všechny své sbory* (malé i velké) – tedy že by jednotliví členové odváděli do fondu na provoz církve peníze a sbory by měly za povinnost na toto plnění upozorňovat (například ve variantě při počtu cca 50 tisíc členů ČCE by měli za povinnost vybrat mezi sebou ročně cca 70 mil. – což by reálně znamenalo každý člen cca 1400,-), nikoliv tedy, že každý sbor musí v době plného samofinancování zaplatit jednoho svého faráře (cca 350 tisíc každý sbor, pokud bude chtít faráře na plný úvazek) – nebude zohledněna a neprojde. Ale zpátky k diskusi o tarifech. Po bouřlivé diskusi prošel $\frac{2}{3}$ návrh strategické komise. Do budoucna to tedy znamená, že maximálně $\frac{1}{4}$ z celé částky, kterou církev dostane, bude věnována na projekty. Nyní má SR za úkol vymyslet, jakým způsobem tuto čtvrtinu bude poskytovat a kolik případně na Diakonii ČCE (které se některé zabavené majetky nebudou vracet a budou kom-

penzovány z těchto peněz) a kolik bude nabídnuto v soutěži sborům (zřejmě formou grantové kanceláře). Samozřejmě je počítáno s tím, že se o tarifech bude dál mluvit a bude možné je měnit. Tohle je první krok.

Mám-li se pokusit o shrnutí tohoto bodu, řekl bych, že synod vytyčil velmi mírnou a opatrnou cestu, jak nakládat s financemi od státu. Peníze na rozvojové projekty jistě pokryjí jen velmi malou část potřeb církve i Diakonie ČCE a počítat tedy s nějakým velkým obnosem peněz není reálné. Tento schválený výstup ale není cesta definitivní. Bude se dále diskutovat a korigovat. Synod také umožnil, aby se peníze, které se budou kumulovat na účtech církve, mohly za plnění přísných opatření půjčovat sborům na jejich rozvojové plány. Tím se chce církev bránit riziku finančního prostředí, které v minulosti vykazovalo velké výkyvy, a zároveň nabídnout sborům rozvoj. I to je možnost pro nás, jak se pokusit financovat naše plány.

Ze synodu zde zmíním ještě jeden bod. Na ostatní už bohužel není místo, ale v zářijovém čísle vám přinesu další, již oficiální výstupy.

2015 – rok Ústeckého seniorátu

Synod rozhodl, že rok 2015 bude rokem Ústeckého seniorátu. Je to proto, že tento seniorát nese nejobtížnější situaci samofinancování. Synod tak chce dát impulz všem sborům své církve, aby uvažovaly, jak pomoci sborům na severu Čech. Například tím, že k nim zajedou a udělají spolu nějakou akci pro veřejnost. Nebo začnou spolupracovat. Osobně mám vazbu na sbor v Litoměřicích, kam bychom mohli udělat sborový výlet či podniknout něco společně. Okolí – České středohoří – je tam krásné.

Matěj Opočenský

Kam na výlet

Na velké sborové diskuzi v únoru (nebo kdy to vlastně bylo) zazněl nápad, že by se daly v neděli odpoledne pořádat více či méně spontánní výlety členů sboru po Praze a okolí. Přišlo mi to jako krásný nápad, leč vzápětí jsme se sami vydali na takový dlouhodobější (a časově zatím jasně neohraničený) výlet do letoviska Řevnice a tudíž jsme trochu vypadli ze sborového dění. Nevím tedy, nakolik se této myšlence momentálně daří, nicméně abych ji trochu podpořila, rozhodla jsem se otevřít v Katakombách rubriku tipů na výlety v Praze a okolí. Pokud byste tedy měli jakýkoli tip na to, co je třeba výletem neminout, tak určitě dejte vědět, ať nám to tu nápady vzkvétá. A tu je tedy první malý tip od nás:

Motoráčkem přes pražský Semmering na Cibulku

Je tomu už drahně měsíců, nejspíš i více než rok, kdy jsme s naší rodinou vyrazili na malý výlet do přírodního parku Cibulka. Pamatuji si to jako jedno moc příjemné odpoledne (i s malými dětmi se to dá za odpoledne hravě zvládnout), takže mohu vřele doporučit. Jak na to?

Nejlépe vyrazit motoráčkem ze stanice Praha – Smíchov – Na Knížecí, která je dobře přístupná právě z autobusového nádraží Na Knížecí a se samotným velkým nádražím Smíchov nemá až zas tak moc společného. Druhá možnost je vyrazit v jiný čas motoráčkem už z hlavního nádraží, který pak nestaví Na Knížecí, ale na nádraží Praha – Smíchov – severní nádraží, které je ale velmi těžko dostupné pro kočárky.

Když jsme tehdy o víkendu jeli ze zastávky Na Knížecí, pan strojvedoucí byl moc prima a před odjezdem pouštěl děti do strojvůdcovské kabiny a nechával je „řídit“ a troubit, což byl tedy aspoň pro našeho Toníka zážitek veliký. Pak se ale musel upamatovat na čas a sám zasednout k řídicímu panelu. Za chvíli už si to motoráček šinul po trati, které se říká pražský Semmering. Z webových stránek českých drah cituji: „Právem je železniční trať mezi pražským Smíchovem a Řepy považována za nejkrásnější na území hlavního města. Vlaky po ní jezdí od roku 1872 a kvůli svému profilu a okolním přírodním scénériím si železnice záhy vysloužila označení **pražský Semmering** – podle rakouské horské železnice zapsané na seznamu UNESCO.

Pokud pojedete vlakem ze Smíchova, sedněte si vpravo po směru jízdy. Až vlak překoná Dalejské údolí po dvou obloukových viaduktech, pozorně se dívejte z okna. Za zastávkou Praha-Žvahov se před vámi otevře **poutavý výhled na metropoli**. Zahlédnete Vltavu s podolskou vodárnou, Vyšehrad s věžemi chrámu Petra a Pavla, mrakodrapy na Pankráci i žižkovský vysílač.“

My jsme pak z vlaku vystoupili na zastávce Praha – Cibulka a vydali jsme se do nedařlého parku stejného názvu. Po asfaltových cestičkách jsme si ho pohodlně prošli i s kočárkem a byl tam oproti zbytku Prahy opravdu klid a moc příjemně. Obzvláště se dá procházka doporučit za horkých slunečných dnů – vzrostlé stromy všude kolem vás před horkým sluncem příjemně ochrání. A krom toho po cestě narazíte i na jedno příjemné dětské hřiště a pak také na spoustu zajímavých staveb jako je umělá hradní zřícenina a rozhledna, čínský pavilon a zámeček – všechno tedy bohužel dosti zchátralé, ale přesto stále krásné. A když se pak vydáte stále z kopce dolů, dorazíte až k tramvajové trati vedoucí z Motola na Anděl a můžete se tak pohodlně dostat zpátky domů. A příště nejspíš už něco z luhů a hájů v okolí Berounky. **Nebo máte vy nějaký prima tip? KA**

Recepty

Mrkvová bábovka (nebo řezy)

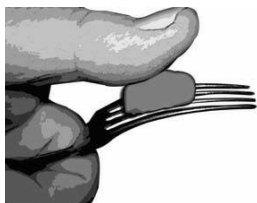
Suroviny: 1 hrnek moučkového cukru, 1 hrnek oleje, 2 hrnky polohrubé mouky, 3 hrnky strouhané mrkve, 2 lžičky prášku do pečiva, 2 lžičky mleté skořice, 3 celá vejce, půl hrnku nasekaných ořechů, špetka soli

Postup: Mouku smícháme s práškem do pečiva, přidáme další suroviny a vymícháme těsto. Bábovkovou formu nebo pekáček vymažeme, vysypeme a těsto nalijeme. Pečeme ve vyhřáté troubě.

H. Velátová

Gnocchi – výborná příloha (4 porce)

Suroviny: 4 velké brambory, hladká mouka podle potřeby (co nejméně), 1 vejce, 1 – 2 lžičce strouhaného sýra (Gran Moravia, parmazán nebo jiný tvrdý sýr), sůl

Postup: Brambory uvaříme ve slupce, ještě za tepla oloupeme a nastrouháme na vál. Doprostřed vyklepneme vejce, osolíme a postupně přisypáváme prosátou mouku a trochu nastrouhaného sýra. Vytvoříme těsto, ne moc husté, jen tak, aby se nelepilo. Z těsta uděláme válečky o průměru asi 3 cm a nakrájíme na noky dlouhé 2-3 cm, Potom nočky zakulíme do kuličky a přitiskneme palcem lehce na hroty obrácené vidličky a mírně

stiskneme ve směru osy vidličky. Jde to rychle a děti rády pomohou tvořit.

Rustikální tvary nevadí. Gnocchi vaříme v osolené vodě. Jakmile vyplavou na povrch, jsou vařené. Tuto přílohu můžeme konzumovat též jako samostatný bezmasý pokrm.

manželé Cucovi

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

červen a prázdniny 2014

8.6.2014	neděle	9.30	Letnice – bohoslužby se křtem Jeronýma Richtera a VP	
10.6.2014	úterý	20.00	setkání stř. generace, kniha Kazatel U Radů, Tolstého 5	
12.6.2014	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
		20.00	schůze staršovstva	
13.6.2014	pátek	16.00	setkání dětí různého věku – nacvičování na nedělní bohoslužby	
15.6.2014	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	káže Matěj Opočenský
15.6.2014 – 19.6.2014			Farář bude na kurzu pro začínající kazatele, prav. program odpadá	
20.6.2014	pátek		Horoušánky Open	
22.6.2014	neděle	9.30	bohoslužby	káže Matěj Opočenský
29.6.2014	neděle	9.30	bohosl. se křtem Petra Kubíčka a VP	káže Matěj Opočenský
6.7.2014	neděle	9.30	bohoslužby	
13.7.2014	neděle	9.30	bohoslužby	zástup
20.7.2014	neděle	9.30	bohoslužby se křtem Evy a Medy Opočenské a VP	káže a křtí Zdeněk Bárta
27.7.2014	neděle	9.30	bohoslužby	
28.7. - 3.8.2014			sborová dovolená	Pernink
3.8.2014	neděle	9.30	bohoslužby	zástup
10.8.2014	neděle	9.30	bohoslužby	
17.8.2014	neděle	9.30	bohoslužby s VP	
24.8.2014	neděle	9.30	bohoslužby	
31.8.2014	neděle	9.30	bohoslužby	

Pravidelná setkání

úterý	16.00	biblická hodina pro děti
	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina
	16.30	maminky s dětmi
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek před bohosl. s dětmi	16:00	setkání dětí různého věku

*O prázdninách pravidelný sborový program odpadá.
Začne až v září a bude upřesněno, od kdy přesně.*

Více informací najdete na: <http://vrsovice.evangnet.cz/>

Pozvání na několik událostí ve sboru

V červnu se budou ve sboru konat **dva křty: 8. a 29.** Přijďte a povzbudte svou přítomností nově pokřtěné **Jerónýma Richtera a Petra Kubíčka**. 29. 6. bude křtěn Petr, který se v posledních měsících pilně připravuje na křest. Petr následně odjíždí pracovně do Anglie, a tak je to na nějakou dobu úplně poslední možnost se s ním setkat. Věřím však, že s námi v kontaktu zůstane. Přijďte mu osobně popřát ke křtu a vyprosit mu požehnání na cestu.

Ještě **v červnu 20.** proběhnou **tradiční Horoušánky**, kam jsme Jelínkovými i letos pozváni. Odjezd do Horoušánek bude ještě upřesněn. Nezapomeňte tedy vzít s sebou dobrou náladu.

V prázdninovém čase **20. 7.** pak bude následovat ještě jeden, dokonce „**dvoukřest**“. Jsem na něm ještě více osobně zaangażován než předtím u Jerónýma a Petra, pokřtěny totiž budou **moje žena Eva a dcera Meda**. Víím, že termín je poněkud nešťastný, ale okolnosti jinak nedaly. Přesto doufám, že vás několik v Praze zůstane a oslavíte tuto naši rodinnou událost. Slibujeme i chutné pohoštění. ☺ Kázat a křtít bude Zdeněk Bárta.

